

«Πώς να γεφυρώσουμε τις διαιρέσεις μας και να φέρουμε ειρήνη στον κόσμο»

Από τον: Αρχιεπίσκοπο Martin S. Jumoad
Αρχιεπίσκοπο Οζάμης, Φιλιππίνες

Καλημέρα στον καθένα και σε όλους! Μου ζήτησαν να μιλήσω για ένα θέμα με τίτλο: «Πώς να γεφυρώσουμε τις διαιρέσεις μας και να φέρουμε ειρήνη στον κόσμο». Δεν ισχυρίζομαι ότι είμαι ειδικός σ' αυτό και στην πραγματικότητα στην καθημερινή μου ζωή, αγωνίζομαι να ζήσω με αυτό.

Επιτρέψτε μου να επιστήσω την προσοχή σας στο πρώτο βιβλίο του Αγίου Βιβλίου των Χριστιανών, ιδιαίτερα στη **Γένεση 2:18-24**. Εδώ μας λέει ότι ο Θεός δημιούργησε τον άνδρα και την γυναίκα σύμφωνα με τη δική Του εικόνα Του και ομοίωση. Δεν ζουν σε απομόνωση αλλά αρμονικά μεταξύ τους - όπου υπάρχει διασφάλιση της ελευθερίας (στον κήπο), διάφορες δυνατότητες για φαγητό (τα δέντρα του κήπου), εργασία (εντολή καλλιέργειας) και πάνω απ' όλα κοινωνία (το δώρο κάποιου που είναι σαν τον εαυτό του) Γεν 2: 18-24.

Παρόλα αυτά, με την ανυπακοή του Αδάμ και της Εύας, η αμαρτία εισχώρησε στον κόσμο. Αυτό επιδεινώθηκε με την άρνηση του ανθρώπου να δεχθεί την κατάστασή του ως πλάσματος με το επεισόδιο του Πύργου της Βαβέλ (Γένεση 11:1-9). Στο θεϊκό σχέδιο, όλοι οι άνθρωποι είχαν «μία γλώσσα» και το ίδιο λεξιλόγιο, αλλά η ανθρωπότητα διαιρέθηκε, γυρίζοντας την πλάτη της στον Δημιουργό. Αλλά ο Παντοδύναμος δεν απομακρύνθηκε ποτέ από εμάς. Έστειλε άνδρες και γυναίκες να μας καθοδηγήσουν στην οδό της δικαιοσύνης, ώστε να ζούμε με ειρήνη, αρμονία, αγάπη, κατανόηση, κ.λπ., μεταξύ μας.

Η αποστολή μας να κηρύξουμε την ειρήνη, την αρμονία, την αγάπη, την κατανόηση, κ.λπ., βαρύνει τον καθέναν από εμάς. Ακολουθούν οι τομείς με τους οποίους υλοποιούμε το «γεφύρωμα των διαιρέσεών μας» και επιτυγχάνουμε την ειρήνη:

1. Μέσα στην οικογένεια, οι γονείς πρέπει να διδάξουν τα παιδιά τους να συγχωρούν και να είναι σπλαχνικά.

Στις 30 Νοεμβρίου 2016 άφησα την παλιά μου αποστολή όπου πέρασα 33 χρόνια, δηλαδή 19 χρόνια ως ιερέας και 14 χρόνια ως Επίσκοπος της Μητρόπολης Ισαβέλα ντε Μπασιλάν, και ανέλαβα Αρχιεπίσκοπος της Οζάμης. Το ανέφερα επειδή το Μπασιλάν πριν από το 1972 ήταν ειρηνικό. Είναι ένας τόπος όπου οι Χριστιανοί και οι Μουσουλμάνοι ζουν μαζί αρμονικά. Ωστόσο, όταν οι ισλαμιστές φονταμενταλιστές στις αρχές της δεκαετίας του 80 από το Αφγανιστάν ήρθαν στο Μπασιλάν διδάσκοντας τους Μουσουλμάνους να μισούν τους Χριστιανούς, η σχέση μεταξύ Μουσουλμάνων και Χριστιανών χάλασε. Τώρα, έχει αυξηθεί η προκατάληψη λόγω των επώδυνων εμπειριών που οδήγησαν στο να δολοφονεί ο ένας τον άλλο. Το Μπασιλάν βρίσκεται στο Μιντανάο όπου και οι Μουσουλμάνοι και οι Χριστιανοί υπολειτουργούν ο ένας στον άλλο. Αυτό πρέπει να σταματήσει. Μπορεί να θεραπευθεί όταν οι γονείς κάθε οικογένειας, Χριστιανοί ή Μουσουλμάνοι, θα διηγηθούν ιστορίες στα παιδιά τους για το πώς ζούσαν στο παρελθόν όπου υπήρχε ειρήνη, έλεος, αγάπη και συγχώρεση μέσα στην κοινότητα. Πρέπει να θυμόμαστε ότι μέσα στην οικογένεια είναι που ένα παιδί λαμβάνει τις πρώτες διαμορφωτικές του ιδέες για την αλήθεια και την καλοσύνη. Μέσα στην οικογένεια είναι που ένα παιδί μαθαίνει τι σημαίνει να αγαπάς και να σε αγαπούν. Οι γονείς πρέπει να διηγούνται ιστορίες στα παιδιά τους για το πώς να ενισχύσουν τους δεσμούς ειρήνης και αρμονίας αντί να διηγούνται ιστορίες που ανάβουν το μίσος και την εκδίκηση. Υπάρχει μεγάλη ελπίδα πως μπορούμε να γεφυρώσουμε τη διαίρεση και να επιτύχουμε την ειρήνη εάν οι γονείς καθρεφτίζουν με τη ζωή τους στα παιδιά τους το έλεος, τη συγχώρεση, την αγάπη, το σεβασμό, την αρμονία, την κατανόηση, τη συνεργασία και την ενότητα.

2. Ένας άλλος τομέας που μπορεί να γεφυρώσει τη διαίρεσή μας και να φέρει ειρήνη στον κόσμο είναι με έργα Φιλανθρωπίας ή έργα καλοσύνης.

Γιατί να μην μπορεί η καλοσύνη να είναι τρόπος ζωής μας; Βαθιά μέσα μας υπάρχει το ένστικτο να βοηθήσουμε και να πλησιάσουμε για να προσφέρουμε χείρα βοήθειας. Βαθιά μέσα μας υπάρχει και μια φωνούλα που μας λέει να περιμένουμε, αλλιώς αν υπάρξουν προβλήματα θα είμαστε υπόλογοι.

Στο Μαράουι, στο Λανάο ντελ Σουρ, στο Μιντανάο, στις Φιλιππίνες, η Μάουτε (υπάγεται στον ISIS) ήθελε να ιδρύσει ένα Ισλαμικό Κράτος και συνεπώς υπάρχει πόλεμος σε αυτό το τμήμα του Μιντανάο και κηρύχθηκε Στρατιωτικός Νόμος στις 23 Μαΐου 2017 μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2017. Υπήρξαν πολλά θύματα από την πλευρά της τρομοκρατικής οργάνωσης Μάουτε καθώς και από την πλευρά των Ενόπλων Δυνάμεων των Φιλιππίνων. Υπήρξαν και πολίτες που πέθαναν σ' αυτόν τον πόλεμο. Όταν συνέβη στις 23 Μαΐου 2017, υπήρχαν μαθητές που παγιδεύτηκαν επειδή ήταν περίοδος εγγραφής για τα σχολεία. Υπήρχε ένας Χριστιανός μαθητής, ο οποίος έδωσε συνέντευξη στα μέσα μαζικής ενημέρωσης και ευχαρίστησε έναν μουσουλμάνο μαθητή που τον προφύλαξε και τον γλύτωσε στο τέλος. Ο Χριστιανός μαθητής είπε:

«Είμαι ευγνώμων στον Θεό που είμαι ζωντανός. Κι αυτό επειδή ο Θεός χρησιμοποίησε έναν μουσουλμάνο μαθητή για να με προστατεύσει και να με γλυτώσει από την τρομοκρατική οργάνωση Μάουτε. Χωρίς τη βοήθειά του, τώρα θα είχα πεθάνει.»

με

Εδώ συνειδητοποιούμε ότι οι πράξεις καλοσύνης ή τα έργα φιλανθρωπίας εκτιμώνται πάντα ιδιαίτερα.

Να μια συμβουλή από τον συγγραφέα **Og Mandino**:

«Ξεκινώντας από σήμερα, φερθείτε σε όσους γνωρίζετε σαν να επρόκειτο να πεθάνουν μέχρι τα μεσάνυχτα. Προσφέρετέ τους όλη τη φροντίδα, την καλοσύνη και την κατανόηση που μπορείτε, και κάντε το χωρίς καμία σκέψη ανταμοιβής. Η ζωή σας δεν θα είναι ποτέ ξανά η ίδια.»

Γιατί η καλοσύνη να μην μπορεί να είναι τρόπος ζωής μας; Γιατί αναβάλλουμε να κάνουμε έργα Φιλανθρωπίας; Οι πράξεις Καλοσύνης μπορούν να γεφυρώσουν τη διαίρεση και έτσι μπορούμε να επιτύχουμε την παγκόσμια ειρήνη.

3. Διάλογος

Αυτό είναι πολύ σημαντικό για τη γεφύρωση της διαίρεσης και την ειρήνευση στον κόσμο. Πρέπει να πιάσουμε τον παλμό ή τα συναισθήματα των άλλων ανθρώπων. Με άλλα λόγια, η ανάγκη για διάλογο. Πρέπει να ακούσουμε τους άλλους και να αφήσουμε τη λογική να κυριαρχήσει μέσα μας. Δεν πρέπει να είμαστε συναισθηματικοί και να μην επιτρέπουμε ποτέ να υπερισχύουν τα συναισθήματα. Όταν μιλάμε, πρέπει να είμαστε ανοιχτοί και να παραμερίζουμε τις προκαταλήψεις. Δεν προδικάζουμε τους άλλους. Κανείς δεν πρέπει να αισθάνεται ανώτερος, αντίθετα, πρέπει να αισθάνεται ισότιμος με τον άλλο. Μια αίσθηση ανωτερότητας θα ήταν εμπόδιο για τον διάλογο. Η ισότητα χρησιμεύει ως βάση για τον διάλογο.

Να μην επιτρέπουμε στη συνείδησή μας να συνεχίζουν να υπάρχουν επώδυνες αναμνήσεις. Εάν δεν υπάρξει θεραπεία των επώδυνων αναμνήσεων, δεν θα μπορέσουμε ποτέ να συμμετάσχουμε σε διάλογο.

Στο Μπασιλάν, οι περισσότεροι ιερείς δέχονται θεωρητικά την ανάγκη για διάλογο, αλλά η καρδιά τους αρνείται να το κάνει. Κι αυτό επειδή ο αποκεφαλισμός των Καθολικών συνεχίζεται για όσους

είναι αιχμάλωτοι του Αμπου Σαγιάφ. Μόλις πρόσφατα, στις 20 Ιουλίου 2017, επτά Καθολικοί που ήταν αγρότες απήχθησαν και αργότερα, επειδή δεν μπορούσαν να δώσουν λύτρα, αποκεφαλίστηκαν. Οι ιερείς στο Μπασιλάν μιλάνε για διάλογο, αλλά οι καρδιές τους αρνούνται να το κάνουν. Ο διάλογος είναι πολύ σημαντικός για να γεφυρωθεί η διαίρεση και να επιτευχθεί η ειρήνη.

4. Να συγχωρούμε και να είμαστε σπλαχνικοί

Όλοι μας έχουμε πληγωθεί από κάποιον. Αυτό είναι φυσιολογικό καθώς ερχόμαστε σε επικοινωνία με τους άλλους. Ωστόσο, πρέπει να έχουμε μια καρδιά που συγχωρεί και είναι σπλαχνική. Αν δεν μπορούμε να συγχωρήσουμε, αυτό οδηγεί στο μίσος όπου μπορεί ο άνθρωπος να κάνει σχέδια εκδίκησης. Πρέπει εξάπαντος να έχουμε μια καρδιά που συγχωρεί και είναι σπλαχνική.

Σύμφωνα με τα λόγια του Πάπα Φραγκίσκου **«Λίγη ευσπλαχνία κάνει τον κόσμο λιγότερο ψυχρό και περισσότερο δίκαιο».**

Οι άνθρωποι μπορεί να νομίζουν ότι είμαστε ανόητοι αν συγχωρήσουμε αυτούς που μας αδικούν. Αλλά το να συγχωρούμε είναι θείο. Η καρδιά του ευαγγελίου αναφέρεται στο έλεος και στη συγχώρεση. Μπορούμε να κερδίσουμε την εμπιστοσύνη του άλλου αν συγχωρούμε και είμαστε σπλαχνικοί. Αυτός είναι ένας τρόπος για να γεφυρωθεί η διαίρεσή μας και να έρθει ειρήνη στον κόσμο.

5. Μια άλλη πτυχή που μπορεί να γεφυρώσει τη διαίρεση και να φέρει ειρήνη στον κόσμο είναι όταν μπορούμε να αποδεχθούμε τις διαφορές των άλλων.

Κάθε άτομο είναι μοναδικό. Έχουμε μοναδικές εκδηλώσεις ζωής.

Εφόσον οι τρόποι μας προωθούν τη φιλία και την αρμονία, δεν πρέπει να ντρεπόμαστε να παρουσιαστούμε στους άλλους. Αποδεχθείτε τους άλλους ανθρώπους και δώστε τους σημασία.

Τέλος, πρέπει να συμπράττουμε και να συμμετέχουμε ενεργά σε δραστηριότητες οργανισμών που προάγουν την ειρήνη. Ακόμη και αν υπάρχουν εμπόδια στην επίτευξη αυτού του στόχου, εμείς πρέπει να συνεχίσουμε να το κάνουμε. Παράλληλα, προσευχόμαστε στον Παντοδύναμο να μας δώσει ειρήνη.

Οι δραστηριότητές μας, οι προσπάθειές μας πρέπει να βασίζονται στην προσευχή. Αυτός είναι ο «Άρχοντας της Ειρήνης» και ο χορηγός της Ειρήνης! Είναι ο Θεός της Ειρήνης!

Όλες οι προσπάθειές μας θα είναι μάταιες αν δεν στηριχθούμε στον Παντοδύναμο. Πρέπει να προσευχόμαστε! Αν γίνουν όλα, ας τα προσφέρουμε τότε στον Παντοδύναμο. Ας κάνουμε αυτό που μας αναλογεί και ο Παντοδύναμος θα το ευλογήσει.

Όλα όσα είπα, θα πρέπει να ξεκινήσουν μέσα μας. Επιτρέψτε μου να διηγηθώ αυτή την ιστορία:

**Ήθελα Να Αλλάξω Τον Κόσμο
Συγγραφέας: Άγνωστος Μοναχός 1100 μ.Χ.**

«Όταν ήμουν νεαρός, ήθελα να αλλάξω τον κόσμο.

Διαπίστωσα ότι ήταν δύσκολο να αλλάξω τον κόσμο, οπότε προσπάθησα να αλλάξω τη χώρα μου.

Όταν διαπίστωσα ότι δεν μπορούσα να αλλάξω τη χώρα, άρχισα να εστιάζω στην πόλη μου. Δεν μπορούσα να αλλάξω την πόλη και ως ηλικιωμένος, προσπάθησα να αλλάξω την οικογένειά μου.

Τώρα, ως γέρος, συνειδητοποιώ ότι το μόνο που μπορώ να αλλάξω είναι ο εαυτός μου, και ξαφνικά συνειδητοποιώ ότι αν είχα αλλάξει προ πολλού τον εαυτό μου, θα μπορούσα να είχα επηρεάσει την οικογένειά μου. Η οικογένειά μου και εγώ θα μπορούσαμε να έχουμε επηρεάσει την πόλη μας. Η επιρροή τους θα μπορούσε να έχει αλλάξει τη χώρα κι εγώ θα μπορούσα πράγματι να έχω αλλάξει τον κόσμο. "

Αδελφοί και αδελφές, ας συμβάλουμε όλοι για να γεφυρώσουμε τη διαίρεση και να επιτύχουμε την ειρήνη. Αυτό θα πρέπει να ξεκινήσει μέσα μας.